

[Alsing Andersen.]

yde de Haandsrækninger, som kan ydes ved fælles Hjælp.

For De samvirkende Fagforbund, som paa deres 520 000 Medlemmers Vegne havde modtaget Lønkendelsen, var det en naturlig Ting at forelægge Sagen for Landets Regering. Der er Grund til at anerkende den Forstaaelse, som De samvirkende Fagforbunds Henvendelse blev mødt med i de forskelligste Kredse i Samfundet. Den var Udtryk for Vilje til at finde Vej frem, og naar den højtaerede Statsminister nu paa Regeringens Vegne har meddelt Offentligheden, at der vil blive fremsat Forslag baade om Lønreguleringsordning og andre Ordninger til Lettelse af Smaaahjemmenes Byrder, tør man glædeligvis ogsaa regne med, at disse Opgaver bliver løst.

De fagorganiserede Arbejdere er klar over, at der er mange andre Smaaahjem, der mærker Tidens Vanskeligheder lige saa stærkt som Arbejderhjemmene. De syv Punkter, som De samvirkende Fagforbund havde formuleret i Henvendelsen til Regeringen, indeholdt da ogsaa Ønsker, hvis Imødekommelse vil blive hilst velkommen af mange andre end de fagorganiserede Arbejdere. Det gælder ikke mindst Priskon-trollen, Lønskattens Ophævelse, Lettelse i Forbrugsafgifterne og Forbedringer af Rabatkortordningerne.

Paa alle disse Omraader kan der ventes Forslag fra Regeringen eller er allerede fremsat Forslag.

Der er Grund til at understrege, at der ingen Tvivl har været hos Regeringen om, at Margarineproduktionens Standsning maatte medføre en Ordning, hvorved de, der hidtil havde haft Adgang til at købe Margarine, kan faa dette Kvantum erstattet med Smør til Margarinepris. Smørproduktionens Vilkaar har givet Anledning til særlige Overvejelser, og i praktisk talt alle Dele af Pressen har man givet Udtryk for Forundring over, at der fra en vis Side inden for Landbruget i virkelig særdeles god Tid blev rejst Krav om Dækning for en forventet Nedgang i Landbrugets Indtægt paa dette Omraade. I Stedet for Forundring kunde man ogsaa være tilbøjelig til at give Udtryk for Interesse, for det er ikke uinteressant, at en kendt Repræsentant for et stort Erhverv træder i Skranken for en Politik, der gaar ud paa en samfundsmæssig Sikring mod en forventet Indtægtsnedgang. Det er noget, der er Perspektiv i; blandt andet dette Erhvervs Arbejdere maa have Ret til at vente sig meget af deres Arbejdsgivere i den kom-

mende Tid i Retning af Forstaaelse af deres Ønsker.

Naa, denne Side af Sagen skal jeg ikke uddybe. Jeg lægger mere Vægt paa den Stilling, som de virkelige Hovedorganisationer har indtaget; den er nok saa tiltalende. Husmændenes smukke Udtalelse om Hensynet til dem, der har det endnu trangere, var Udtryk for en Samfølelse, som maa gøre saa meget stærkere Indtryk, naar man ved, at Tusinder af Husmænd ikke er ukendt med at arbejde haardt for et beskedent Udkomme, ogsaa i denne Tid, hvor det store Landbrug har haft gode Dage. Jeg minder ogsaa om de Ord, som Landbrugsraadets Præsident, Landstingsmand Hauch, udtalte paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøde om, at de Landsmænd, der er henvist til en beskednen Aarsindtægt, har det slemt og har det værre end dem, der har Tilknytning til Landbrugserhvervet. Det var rigtig og værdig Tale i denne Situation, og den faar en ganske særlig Betydning, efter at Landbrugets Forrentningsprocent for 1940—41 er blevet opgjort til 9,8 pCt. mod 5 pCt. for det foregaaende Aar.

Vi har naturligvis ikke glemt, at Landbruget har gennemlevet vanskelige Aar. Vi ved, at Landbrugets Produktionsvilkaar er af særlig Karakter i Øjeblikket. Det er derfor ogsaa rigtigt, hvad Ordføreren for Landøkonomisk Driftsbureau forleden sluttede med at sige efter Forelæggelsen af det gode Regnskab, at Fremtiden i Øjeblikket er usikker. Det gælder imidlertid adskillige andre erhvervsdrivende og mange Tusinde andre Medborgere, der endda ikke kan se tilbage paa et saa godt Aar. Landbrugene fra ca. 10 ha og opefter har i alt Fald Grund til at være tilfredse med Driftsresultatet, ikke mindst i en Tid som den nuværende, og Grund til at glæde sig over, at de derved har saa meget lettere ved at yde deres Indsats til Fremme af de Samfundshensyn, som i Øjeblikket paakaldes.

Efter nu at have omtalt de vigtigste af de Problemer, som er aktuelle i den nuværende Situation, ønsker jeg til Slut at sige nogle Ord om det politiske Samarbejde, som nu har fundet Sted mellem fem Partier her i Rigsdagen i henved 1½ Aar. Samarbejdet betyder ikke, at vore Opfattelser af de forskellige Spørgsmaal er blevet ensartede. Det er ingen Hemmelighed, at vi ser forskelligt paa mange Ting, smaa og store. Det er der heller ingen Ulykke i. Vi er tværtimod overbeviste om, at der ud af den frie Meningsbrydning paa demokratisk Grundlag gror noget meget værdifuldt for